

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. D. Băbălău)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de S.A. „Asito Direct”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Asito”
împotriva Dariei Radu, intervenient accesoriu Pană Tamara cu privire la încasarea
datoriei,

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel declarată de S.A. „Asito Direct” și menținută hotărârea din
30 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2017, S.A. „Asito” a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Dariei Radu, intervenient accesoriu Pană Tamara cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 10 iulie 2014, apartamentul nr.29 din
mun.Chișinău, bd.XXXX, 34, care aparține Tamarei Pană, a fost inundat din
apartamentul nr.37, proprietar al căruia la momentul inundării era Radu Daria.

În acest sens conform certificatului actului din 11 iulie 2014 eliberat de
președintele CCL-201, motivul inundării a fost deteriorarea țevii cu apă rece din
apartamentul ce aparține pârâtei Radu Daria. Potrivit devizului local de reparație,
valoarea prejudiciului cauzat apartamentului păgubitului, a fost estimată la suma de
2838 de lei.

A menționat că anterior, la 30 ianuarie 2014, Pană Tamara a încheiat cu CIA
„Asito” S.A un contract mixt de asigurare a casei, conținutului și de accidente,
valabil de la 01 februarie 2014 până la 30 ianuarie 2015. Potrivit acestui contract, în
urma producerii cazului asigurat, CIA „Asito” S.A a achitat despăgubirea de
asigurare persoanei păgubite în sumă totală de 2838 de lei.

La 24 februarie 2015 și la 08 octombrie 2015 în adresa pârâtei a fost expediată
pretenția privind achitarea benevolă a prejudiciului material cauzat, fiindu-i acordat
în acest sens, un termen de 10 zile, însă pârâta nu s-a conformat cerințelor
reclamantului, până la moment datoria rămânând în vigoare.

Având în vedere faptul că cererea prealabilă inițială a fost expediată pârâtei la

data de 24 februarie 2015, societatea reclamantă a calculat dobânda de întârziere urmează a fi calculată începând cu această dată, care până la 10 aprilie 2017, conform calculului, constituie suma de 1150,40 de lei.

Astfel, S.A. „Asito Direct” a solicitat în instanța de judecată încasarea din contul pârâtei în beneficiul S.A. „Asito Direct” a sumei de 2838 lei, cu titlu de despăgubire; încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 1150,4 de lei și compensarea cheltuielilor de judecata compuse din taxa de stat în mărime de 270 lei și cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin hotărârea din 30 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de S.A. „Asito Direct” și menținută hotărârea din 30 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel instanțele au reținut în hotărârile sale că în contextul în care S.A. „Asito Direct” pretinde preluarea de la persoana despăgubită a creanței în cuantumul despăgubirii de asigurare achitată, acesta a preluat și sarcina probării în contextul răspunderii delictuale (având în vedere că S.A. „Asito Direct” și Radu Daria nu sunt în raporturi contractuale), a întrunirii, pentru survenirea răspunderii acestuia din urmă, a tuturor elementelor răspunderii delictual civile.

Astfel, pe parcursul examinării cauzei S.A. „Asito Direct” nu a prezentat careva probe pertinente în susținerea întrunirii elementelor constitutive ale răspunderii delictual civile invocate în privința Dariei Radu, astfel încât în speță lipsesc temeiurile legale ce ar imputa acesteia obligația de compensare a sumei achitate de către S.A. „Asito Direct” cu titlu de despăgubire de asigurare.

La 15 septembrie 2021, S.A. „Asito Direct” a contestat cu recurs decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat faptul că la emiterea deciziei instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 27 mai 2021, expediată părților la 19 iulie 2021, iar recursul a fost declarat la 15 septembrie 2021. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către S.A. „Asito Direct”, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de

recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de S.A. „Asito Direct”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către S.A. „Asito Direct”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către S.A. „Asito Direct”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru